

Sjove spil, februar 2021

Artiklen om februar måneds sjove spil, er nok en af de mærkeligste, i kommer ud for. Mere herom senere.

Men inden da, vil jeg lige gøre opmærksom på en kommentar, som Leif Vesterlund har sendt til mig angående januar måneds sjove spil, "Der kommer altid en sporvogn og en ruder til".

Den drejer sig om, hvad øst(redaktøren) skal gøre i 2. udspil. Her er Leif's analyse:

Mine bemærkninger til 2. udspil i sjove spil januar 2021 SPAR SOLO i nord.

*Hans Otto skriver ved 2. udspil: "Her skal øst **måske** stikke sin makker af".*

Hvad vil jeg tænke som øst, inden jeg lægger til 2. udspil:

Spilfører har kun 4 trumfer. Det ved jeg, når han i baghånden stikker 1. udspil med spar dame, og jeg har spar knægt. Ergo: Hvis min makker ikke "kommer i vejen for mig", så har jeg med 100% sikkerhed 4 stik, og soloen vil tabe, forudsat at jeg smider klør dame af. Hvis spilfører har klør konge, og min makker ikke er eller bliver renonce i klør, så vil soloen "altid" vinde, hvis jeg tager 2. stik. (Jeg forudsætter at soloen har 4 trumfer.) I den konkrete situation er der den meget lille risiko for mig, at hvis syd ikke har spillet ruder dame ud i 1. udspil, så vil soloen kun kunne vinde, hvis spilfører smider fuse af på min ruder 2 og 3. Hvilket vil være meget usandsynligt. Jeg regner det som en selvfølge, at syd vil stikke de små hjertere fra spilfører med trumf, så han ikke til sidst kommer i vejen med sine trumfer. Jeg stikker så syd af.

Altså: Smid altid klør dame af til 2. udspil, da spilfører er renonce i ruder, og dine rudere ofte vil være frikort overfor din medspiller, og soloen derfor næsten altid vil tabe, når du smider klør dame af.

Leif har ret i sine betragtninger.

Denne måneds spil bliver spillet i England i det herrens år 1711 og det er beskrevet i et berømt digt af Alexander Pope fra 1712. Digtet hedder "The Rape of the Lock", og det kan vel løseligt oversættes med "Overgrebet på lokkerne". Det er et meget langt digt, men en del af det beskriver et spil l'hombre, som spilles af digtets heltinde, Belinda, og en slags bejler, The Baron, plus en tredje, ukendt spiller, Sir Anonym. Plottet, baseret på en rigtig historie, er, at The Baron taber i et spil l'hombre til Belinda, og som hævn beslutter han at klippe to af Belinda's lokker af med en saks. Det øverste billede viser, hvordan det foregår, og saks-episoden kan ses illustreret til venstre for midten. I dag ville der nok blive dømt #MeToo, og The Baron fortjener også lidt udskamning for at være en dårlig taber, synes jeg.

Det bliver en stor skandale, måske fordi episoden sker til et kongeligt bal. Og en af Pope's venner beder ham om at skrive et humoristisk digt om det, så man kan komme videre i de royale, sociale cirkler. Den del af digtet, der handler om l'hombrespillet, er kommentaren til denne måneds spil. Og det er skrevet på højstemt, lidt gammeldags, Shakespeare-inspireret engelsk, men prøv at se bort fra det og nyd det, så godt, du kan. Det er fantastisk, og jeg har oversat de sværeste ord til dansk.

L'hombre er så populært i England på det tidspunkt, at det engelske parlament faktisk overvejer at forbyde spillet. Eller i hvert fald at begrænse, hvor mange penge, man må spille om. Det bliver nu aldrig gennemført og latterliggøres vist også en del. Måske er der mange parlaments-medlemmer, der spiller l'hombre! Populariteten er så stor, at der faktisk findes specielle trekantede borde til at spille l'hombre ved, se illustration nr. 2.

Vi ved jo alle, at l'hombre er et meget gammelt spil. Men vi ved efter min mening faktisk for lidt om dets historie. Det vil jeg gerne forsøge at råde bod på, og denne måned sjove spil kan være en spænd begyndelse på det.

L'hombre har jo været vidt udbredt i Europa men bliver fra midten af 1800-tallet trængt tilbage af Whist og meget senere af Bridge. Det eneste sted i verden, hvor det stadig nyder en vis udbredelse er Danmark. Og det bør vi være taknemmelige for og stolte af. Og vi bør gøre alt, hvad der står i vores magt, for at forhindre, at det uddør.

Det håber jeg, at mange andre end jeg vil være med til.

Hans Otto Lunde, Hou, 31/1/2021

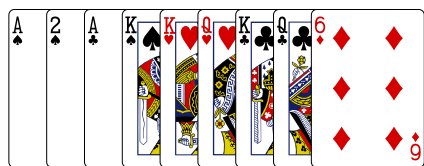
The Rape of the Lock

Her er så spillet, hvor Belinda dyster med "The Baron" og "Sir Anonym". Det er måske ikke så spændende rent l'hombre-teknisk, men kommentarerne er fantastiske.

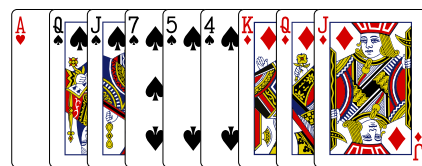

Sir Anonyme (Øst)

Sjove spil
Februar 2021

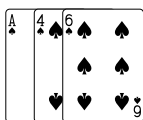

Belinda (Nord) - Spil spar - udspil

The Baron (Syd)

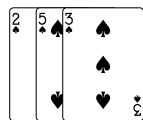
1

The skilful nymph reviews her force with care:
'Let Spades be Trumps!' she said, and Trumps they were.

Belinda vinder meldekampen, gør spar til trumf i et spil, og alle køber!

2

Now move to war her sable Matadores,
In show like leaders of the swarthy Moors.
Spadillio first, unconquerable lord!
Led off two captive Trumps, and swept the board.

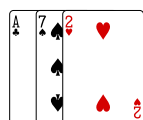
sable: mørk farve
swarthy: sorte, Moors: maurere

verdant: grøn, med græs

plebeian: plebejer, underklasse

hoary: grå/hvid-håret

3

As many more Manillio forced to yield,
And march'd a victor from the verdant field.
Him Basto follow'd, but his fate more hard
Gain'd but one Trump and one plebeian card.
With his broad sabre next, a chief in years,
The hoary Majesty of Spades appears,
Puts forth one manly leg, to sight reveal'd,
The rest, his many-colour'd robe conceal'd.
The rebel Knave, who dares his prince engage,
Proves the just victim of his royal rage.
Even mighty Pam, that Kings and Queens o'erthrew
And mow'd down armies in the fights of Loo,
Sad chance of war! now destitute of aid,
Falls undistinguish'd by the victor Spade!

Knave: knægt

Loo: gammelt kortspil

4

Thus far both armies to Belinda yield;
Now to the Baron fate inclines the field.
His warlike Amazon her host invades,
The imperial consort of the crown of Spades.
The Club's black tyrant first her victim died,
Spite of his haughty mien, and barbarous pride:
What boots the regal circle on his head,
His giant limbs in state unwieldy spread;
That long behind he trails his pompous robe,
And, of all monarchs, only grasps the globe?

haughty mien: arrogant holdning

5

The Baron now his Diamonds pours apace;
The embroider'd King who shows but half his face,
And his refulgent Queen, with powers combined,
Of broken troops an easy conquest find.
Clubs, Diamonds, Hearts, in wild disorder seen,
With throngs promiscuous strew the level green.
Thus when dispersed a routed army runs,
Of Asia's troops, and Afric's sable sons,
With like confusion different nations fly,
Of various habit and of various dye;
The pierced battalions disunited fall
In heaps on heaps; one fate o'erwhelms them all.

apace: hurtigt
embroidered: broderet, dekoreret
refulgent: skinnende, strålende

throngs: flok, gruppe
dispersed: spredt ud

dye: farve

7

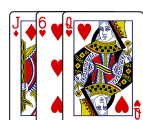
The Knave of Diamonds tries his wily arts,
And wins (oh shameful chance!) the Queen of Hearts.
At this, the blood the virgin's cheek forsook,
A livid paleness spreads o'er all her look;
She sees, and trembles at the approaching ill,
Just in the jaws of ruin, and Codille.

wily: snedig

forsook: forlod
livid: rasende

Codille: kruk

8

And now, (as oft in some distemper'd state)
On one nice trick depends the general fate,
An Ace of Hearts steps forth: the King unseen
Lurk'd in her hand, and mourn'd his captive Queen:
He springs to vengeance with an eager pace,
And falls like thunder on the prostrate Ace.
The nymph, exulting, fills with shouts the sky;
The walls, the woods, and long canals reply.

vengeance: hævn
prostrate: liggende, faldet
exulting: fyldt af glæde

9

